

Kyyveden vesienhoidon johtoryhmän kokous

Aika 7.4.2021 klo. 13:00-15:00

Paikka MS Teams

Läsnä Veijo Hämäläinen (Kyyveden osakaskunta) pj.
Erkki Kiukas (Kyyveden osakaskunta)
Jukka Ahtiainen (Kyyveden osakaskunta)
Olli Kauppinen (Kyyveden-Pieksämäen kalatalousalue)
Leo Laukkanen (Haukivuoren aluejohtokunta)
Rauni Berndt (Pelastetaan Savon Veet ry)
Heikki Tanskanen (Mikkelin kaupungin ympäristöpalvelut)
Toni Roiha (ESAELY) siht.
Juho Kotanen (ESAELY)
Varpu Rajala (ESAELY)
Elina Häikiö (ESAELY)
Teemu Hentinen (POSELY)
Seppo Reponen (POSELY)

1. Kokouksen avaus ja järjestäytyminen

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Veijo Hämäläinen ja sihteeriksi valittiin Toni Roiha.

2. Edellisen kokouksen pöytäkirja

Edellinen virallinen kokous on ollut 15.10.2020. Virallisen kokouksen pöytäkirja käytiin lyhyesti läpi, ja se hyväksyttiin ilman muutoksia. Kyyveden asioista on myös pidetty ylimääräinen kokous 4.1.2021 ([Muistio](#)).

3. Kalojen elohopeatutkimus

Hämäläinen kertoi lyhyesti, että osakaskunta on budjetoinut rahaa hankkeeseen ja Kyyveden osakaskunnan hoitokunta on hyväksynyt hankkeen. Suunnitelmalla olisi lähteä keräämään kaloja viideltä eri Kyyveden osaluokilta. Kuhista olisi tarkoitus ottaa elohopeamääritykset kokoluokista: 42, 45, 50, 55, 60 cm. Lisäksi tarkoitus tehdä elohopea määritys vähintään kymmenestä ahvenesta. Hankkeen puitteissa ei ole tarkoitus tehdä ikämäärityksiä. Pelastetaan Savon Veet ry:llä on meneillään hanke, jossa selvitetään kuhan sukukypsyyttä ja kasvua Kyyvedellä.

Roiha kertoi lyhyesti rahoitusmahdollisuudesta kalojen (kuhien ja ahventen) elohopeatutkimukseen. Etelä-Savon ELY:llä olisi mahdollisuus olla kalaelohopea kartoituksessa mukana n. 2000–3000 € kustannusosuudella vesienhoidon seurannanrahoista, kunhan määrityksissä olisi kuhan lisäksi myös ahvenia vähintään 10 kpl. Tämä palvelisi ELY-keskuksen vesien kemiallisen tilan luokittelua, jossa ahven on elohopean osalta referenssilaji. Lisäksi hanke tukisi ruokakalan käytettävyyden selvitystä. Alustavan tiedustelun mukaan Suomen ympäristökeskuksen (SYKE) hinta olisi 50 €/kala. Tämä kustannus ei kuitenkaan sisällä raportointia. Tutkimustuloksien valmistumisessa on myös syytä huomioida, että SYKE:n laboratoriossa on tällä hetkellä ruuhkaa. Tästä syystä tulosten valmistumisessa saattaa kestää huomattavasti normaalia kauemmin. Roiha oli lupasi koota ohjeet elohopeakalojen näytteenottoon ja toimittaa ne ryhmälle.

Ryhmässä keskusteltiin myös pyydystettävien kalojen määrästä. Tämä tarkentuu, kun mahdollinen SYKE:n raportin hinta ja tarkkabudjetti hankkeelle selviää. Lisäksi selvitetään, onko elohopeareportin tilaaminen seuraavalle vuodelle mahdollista.

4. Kyyveden alivedenkorkeuden nosto

Hämäläinen alusti, että osakaskunnassa herännyt kiinnostusta aiheesta tehtyyn n. 10 vuotta vanhaan selvitykseen ja tarkastella mahdollisuuksia viedä asiaa eteenpäin. Todettiin, että paikalla oli hankkeessa aikoinaan mukana olleita patoryhmän jäseniä. Hämäläinen totesi, että osakaskunta nyt suurempi kuin patoselvityksen aikoina, jolloin heillä voisi olla paremmat edellytykset viedä asiaa eteenpäin.

Rajala oli valmistanut vanhojen aineistojen pohjalta esitelmän Kyyveden aliveden korkeuden nostohankkeesta. Rajala aloitti esittelyn 2011–2013 esillä olleesta Kyyveden alivedenkorkeuden nosto -hankkeesta ja kertoi samalla, että patotyöryhmä oli kokoontunut viimeisen kerran 25.4.2013. Rajala myös kertoi, että aiheeseen liittyvät aineistot on koottu Etelä-Savon vesienhoidon -nettisivulle ([Etelä-Savon Vesienhoito, Kyyvesi – Alivedenkorkeuden nostohanke](#)). Hankkeen aikana (2011–2013) laadittiin esimerkiksi yleissuunnitelma alivedenkorkeuden nostamiseksi pohjapadolla ja järjestettiin ranta-asukkaille kysely Kyyveden ja Rauhajärven vedenkorkeuksista.

Ahtiainen toi esille korkeimman hallinto-oikeuden päätöksen ([1681/2015](#)). ELY-keskuksen edustaja totesi, että tapaukset eivät ole vertailukelpoisia. Suurimpana erona oli, että Virtain kaupungin hankkeessa säännöstelypato oli muutettu pohjapadoksi, kun Kyyveden tapauksessa olisi kyse pohjapadon rakentamisesta luonnontilaiseen järveen. Kyyveden tilanteessa keskiveden pinnan nousua pohjapatoratkaisulla on vaikea välttää. Ahtiainen totesi vielä, että eikö padon muotoilulla olisi mahdollista vaikuttaa tähän. Rajalan mukaan padon muotoilua oli otettu huomioon jo tehdyissä yleissuunnitelmissa. Rajala totesi, että mittavampi säätäminen muuttaa hankkeen säännöstelyhankkeeksi.

Esityksessä käytiin seuraavaksi lävitse suunnitellun pohjapadon asemapiirros ja havainnekuvat, suunniteltu sijainti (Rauhasalmi), suunnitellut patovaihtoehdot lisäjuokutusluukulla ja ilman. Esitelmässä oli taulukoita eri vaihtoehtojen vaikutukset vedenkorkeuksiin. Yhteenvetona ilman lisäjuokutusluukua olevan pohjapadon vaikutus aliveden korkeuteen olisi 23 cm. Samaan aikaan keskivesikorkeus nousisi 7 cm ja ylivedenkorkeus 5 cm. Lisäjuokutusluukulla varustettu pohjapadon vaikutus alivedenkorkeuteen olisi vain 12 cm mutta lisäksi keskivedenkorkeus nousisi 7 cm ja yliveden korkeus 5 cm. Pato vaikuttaisi myös alapuolisen vesistön vedenkorkeuksiin ja virtaamiin.

Rajala oli myös katsonut Kyyveden vuoden 2020 vedenkorkeustilannetta SYKE:n tietokannasta. Hentinen jakoi linkin Kyyveden vedenkorkeuden jakaumaennusteeseen ([Kyyveden vedenkorkeuden jakauma ennuste 2021](#)). Ilmastonmuutoksen vaikutuksesta lumi ja jää voivat sulaa jo talven aikana, mikä lisää sulamisvesien määrää talvella mutta pienentää niitä keväällä. Lisäksi Rajala totesi, että kesälläkin sademäärä voi todennäköisesti kasvaa rankkasateiden voimistumisen takia, haihdunta ja kevään aikaistuminen voivat silti vähentää veden määrää. Rajala totesi myös, että vedenkorkeuden mediaanikäyrään verrattuna vuoden 2020 tilanne oli ollut suhteellisen normaali, vaikka Kyyveden alhaisesta kesäpinnasta oli tullut kommentti. Kyyvedellä vedenpinnanvaihtelu näyttäytyy suurena erityisesti matalilla lahtialueilla. Rajala oli esitelmäänsä havainnollistanut vuoden 2020 vedenpinnankorkeuksilla, että pohjapato olisi nostanut kevään tulvakorkeutta 7–8 cm ja vähentänyt kesän vedenpinnanlaskua vajaalla 10 sentillä. Lisäksi todettiin, että esimerkiksi elokuussa 2020 Kyyveden pinta laski 20 senttiä. Elokuussa vesistömallin arvioiman Kyyveden valuma-alueen sadesumman ollessa 25 mm samaan aikaan Kyyveden järvihaihdunta oli ollut 85 mm. Tämä kuvaa hyvin tilannetta, jossa vedenpinnankorkeuden muuttumisen määräävä tekijä olisi ollut joka tapauksessa sääolosuhteet.

Seuraavaksi Rajala kertoi vuonna 2012 tehdystä mielipidekyselystä ja sen tuloksista ([Kyyveden ja Rauhajärven vedenkorkeuksien nykytilaan ja Kyyveden pohjapatohankkeeseen liittyvien kyselyiden tulokset](#)). Yhteenvetona todettiin, Kyyvedellä 77 % vastaajista suostuisi 7 cm keskiveden nostoon ja 22 % oli ilmoittanut tulvakorkeuden nousun aiheuttavan haittaa. Rauhajärvellä 96 % vastaajista ilmaisi mielipiteensä, että hankkeen myötä Rauhajärven alivedenkorkeus ei saa laskea. Läsäkosken alivirtaamien säilymistä (70 %) ja Rauhasalmen venekulkua (66 %) oli myös pidetty tärkeänä. Myös Rauhajärven tulvakorkeuden noususta oltiin huolissaan (54 %).

Rajala esitti myös VIRKI-raportin ([VIRKISTYSKÄYTÖN KANNALTA SOPIVIEN VEDENKORKEUSVYÖHYKKEIDEN ARVIOINTI KYIVEDELLÄ](#)) tuloksia. Rajala totesi, että virkistyskäytön kannalta paras vedenkorkeustaso Kyyvedellä olisi raportin mukaan välillä N60+ 100,80-101,00 m.

Seuraavaksi Rajala kertoi, että hanke käynnistyessään tarvitsisi vesilain mukaisen luvan, jonka lupaviranomaisena toimisi Itä-Suomen aluehallintovirasto. Tällaisissa hankkeissa luvan hakijana toimisi esimerkiksi osakaskunta tai hyödynsaajien yhteisö. Aluehallintoviraston päätöksistä on 30 päivän valitusoikeus Vaasan hallinto-oikeuteen ja siitä mahdollisesti eteenpäin korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Todettiin, että aluehallintoviranomaisen ratkaisusta (jos myöntävä) tultaisiin suurella todennäköisyydellä valittamaan, koska hankkeen vaikutusalue on laaja ja se aiheuttaisi myös haittoja kuten nostaisi Kyyveden keskiveden- ja tulvakorkeuksia sekä muuttaisi alapuolisen vesistön hydrologiaa (eikä korvauksista saataisi sovittua lupaprosessin yhteydessä).

Rajala esitti vesilain mukaiset luvan myöntämisen yleiset edellytykset (VL 3:4). Tämän lisäksi käytiin lävitse keskiveden muuttamisen erityiset edellytykset (VL 6:4). Tässä yhteydessä keskusteltiin myös mahdollisista yleisen tarpeen edellyttämistä hankkeista (VL 2:13a).

Rajala totesi, että suunnitellulla alivedenkorkeuden nostolla keskivedenpinta nousisi laskelmien mukaan 7 cm. Tämä todennäköisesti tulkittaisiin lupavirastossa keskiveden nostohankkeeksi ja näin ollen mahdollisessa hankkeessa tulisi ottaa suoraan huomioon keskivedenkorkeuden muuttamista koskevat erityiset edellytykset. Tällöin hankkeessa tulisivat eteen esim. rantavahinkojen tarkastelu (veden alle jääminen sekä vettymisvahinko sen vyöhykkeen yläpuolella). Tämä tarkoittaisi Kyyveden kokoisella järvellä ”emärevoikkaa”. Rajala mainitsi myös, että haittaselvitys on aina tehtävä, mutta pelkissä alivedenkorkeuden nostohankkeissa se voitaisiin tehdä kevennettynä.

Keskustelua heräsi siitä, että olisiko kyseessä ali- vai keskivedenkorkeuden nostosta kun keskivedenkorkeus (MW) nousee 7 cm. Nyrkkisääntönä on ollut alle 6 cm keskivedenpinnannousu (mittaustarkkuus). Vaasan hallinto-oikeus on joissain tapauksissa palauttanut myös pienempiä keskivedenpinnan nostoja.

Ryhmässä pohdittiin, että olisiko mahdollista tehdä sellaista patoa, jolla vaikutuksia tulviin olisi mahdollista minimoida. Hentinen kommentoi, että pohjapatoratkaisuissa vedenpinnan vaihteluvälin hallinta on aina rajallista. Lisäksi Hentinen sanoi alivedenaikainen tilanne ei Läsäkoscella saisi mahdollisen hankkeen puitteissa heiketä. Ryhmästä todettiin, että pahimpien kuivien jaksojen ajalla vesiliikenneturvallisuus on heikentynyt ja kiviin osuminen moottorilla ajaessa on yleistä.

Seuraavaksi Rajala kertoi alueen omistajien suostumuksesta (VL 6:5). Yleisesti keskivedenkorkeuden nostamishankkeissa luvan myöntämisen edellytyksenä on, että vähintään $\frac{3}{4}$ veden alle jäävän maa-alueen omistajat ovat antaneet kirjallisesti suostumuksensa nostamiseen (nimien kerääminen) tai vaihtoehtoisesti lupa voidaan myöntää myös, jos luvanhakija hallitsee omistusoikeuden tai pysyvän käyttöoikeuden perusteella enempää kuin puolta veden alle jäävästä alueesta. Näistä jälkimmäinen tuskin on mahdollinen, sillä Kyyvedellä kiinteistönrajat ulottuvat rantaviivaan asti ja näin ollen osakaskunnan omistamia vesijättöalueita ei näyttäisi olevan. Poikkeuksena kuitenkin, alueen omistajien suostumusta ei kuitenkaan tarvita, jos keskivedenkorkeuden muuttaminen on yleisen tarpeen tai muun yleiseltä kannalta tärkeän tarkoituksen, kuten yhdyskunnan vedenhankinnan, tulvasuojelun, vesistön virkistyskäytön tai luonnonsuojelun vaatima.

Rajala oli arvioinut mahdollisen hankkeen kustannuksia. Kuluja mahdolliseen hankkeeseen aiheuttaisivat ainakin rakentaminen (n. 75 000 €), lupahakemuksen laadinta, vahinkoarvioiden laadinta (min. 20 000 €) ja lupakäsittely (19100 € ± 50 %). Lisäksi muita kuluja tulisi mahdollisen yhteisön perustamiseen liittyvät kulut (1910 € ± 50 %), suostumusten hankintakulut, korvaukset haitankärsijöille, mahdollinen tilusjärjestely (tarve voidaan selvittää jo etukäteen maanmittauslaitokselta) sekä mahdolliset luontoselvitykset.

Lopuksi Rajala vielä mainitsi, että nykyisen suunnitelman mukainen hanke ei laukaisisi vielä YVA-menettelyä, mutta jo yli 8,5 sentin vedenpinnannostoon tarvittaisiin YVA-menettely.

Osakaskunnasta Hämäläinen totesi, että jos hanketta viedään eteenpäin, tulisi aliveden pinnankorkeuden nosto tehdä siten, että keskivedenpinnan nousu jäisi alle 6 cm. Ryhmästä todettiin, että automaation avulla olisi mahdollista toteuttaa pato, jossa keskivedenpinta ei nousisi lainkaan. Aikaisemman hankkeen puitteissa ei kuitenkaan ollut suunnitelmia kuin pohjapadoista. Rajala totesi, että pohjapatoa voitaisiin muotoilla niin, että keskivedenkorkeuden ja tulvakorkeuden nousua saataisiin pienennettyä, mutta tällöin myös padolla saavutettava alivedenkorkeuden nosto jäisi pienemmäksi.

Laukkanen totesi, että alivedenpinnan nostohanke olisi erityisen tärkeä Haukivuoren kehityksen kannalta. Laukkasen mukaan tällä saataisiin parannettua veden laatua ja muutenkin parannettua järven virkistyskäyttöä ja näillä vaikutettaisiin alueen vetovoimaan. Hämäläinen kertoi, että hankkeen mahdollisesta eteenpäin viemisestä keskustellaan osakaskunnan varsinaisessa kokouksessa. Hämäläinen kertoi myös, että haitankärsijät ovat olleet asiassa häneen jo yhteydessä. Hämäläinen oli kertonut, että asian puitteissa on tehty vain alustavaa tarkastelua hankkeen eteenpäinviemismahdollisuuksista.

Hentinen halusi vielä muistuttaa mahdolliseen hankkeeseen liittyen, että oli ollut patoryhmässä jäsenenä edellisellä kerralla ja tavoitteena tällöin oli hakea lopputulosta, joka olisi hankkeena ollut mahdollista toteuttaa. Hentinen lisäsi, että tekniikkaa ja säätämistä vaativat patohankkeet ovat eri mittakaavan hankkeita ja pohjapadolla ei vedenpinnan vaihteluväliin voida määräänsä enempää vaikuttaa. Laukkanen muisteli patoryhmän ajoilta, että Rajalalla olisi olemassa prosessikaavio (vuokaavio) aliveden nosto hankkeen toteuttamisen vaiheista. Rajala totesi, että vuokaavio löytyy Etelä-Savon vesienhoidon nettisivuilta.

Ryhmästä tiedusteltiin, että onko olemassa ilmastonmuutoksen ennustemallia, jolla voitaisiin perustella pohjapadon hankintaa. Todettiin, että ainakin Puulan alueella on tehty asiasta arvioita. Asiasta ei kuitenkaan ollut kenelläkään tarkempaa tietoa. Tanskanen kuitenkin mainitsi, että VEMALA -mallin avulla pystyisi mahdollisesti ennustamaan ilmastonmuutoksen vaikutuksia.

Berndt pohti olisiko vedenpinnan vaihteluun mahdollista sovittaa toista näkökantaa, jossa kiinnitetäisiinkin huomio valuma-alueella sijaitseviin ojituksiin. Runsaitten ojitusten takia veden pidätyskyky valuma-alueella on kohtalaisen heikko ja olisiko mahdollista valuma-alueen toimenpiteillä parantaa veden pidätyskykyä. Hämäläinen totesi, että mittakaava tällaisessa toiminnassa on valtavan suuri (ojia suuri määrä). Kotanen kommentoi, että maa- ja metsätalouden ojituksia on Kyyveden valuma-alueella valtavasti maastossa. Kyseessä on suovaltainen valuma-alue ja ojitukset ovat muuttaneet alueen hydrologiaa, jonka vuoksi sulamisvedet päätyvät nopeasti vesistöön. Metsäkeskuksella on menossa vesiensuojeluhankkeita Kyyveden pohjoisosissa (putkipatoja, kosteikkoja). Näillä voi olla pieni vaikutus kyseiseen asiaan. Lisäksi metsätalousalueen neuvontaan tulisi panostaa ja siellä erityisesti ojitustarpeen arviointiin. Lisäksi Kotanen kertoi tiedotusasiana, että määrärahoja on olemassa maatalouden ei tuotannollisten investointien osalta kosteikkojen perustamiseen vuodelle 2021. Näitä tukihakemuksia käsittelee ELY-keskuksen maatalouspuoli. Yhteenvetona todettiin, että jos haluttaisiin valuma-alueella tehtävillä toimenpiteillä havaittavaa vaikutusta vedenpinnankorkeuksiin, tulisi valuma-alueen toimenpiteitä toteuttaa alueella erittäin paljon. Laukkanen muistutti vielä ryhmää, että Kemera -tukiin on tulevaisuudessa tulossa muutoksia. Kemera -tuki ei olisi tulevaisuudessa sidottu pelkästään yksityisomisteisille alueille.

5. Kyyveden alueen muut vesistökuunnostushankkeet

Yhteistyöhankkeessa (Metsäkeskus & ESAELY) Kyyveden pohjoisosiin suunnitellaan useita metsätalouden vesiensuojeluhankkeita, jotka toteutetaan tulevina vuosina Kestävän metsätalouden määräaikaisen rahoituslain mukaisina luonnonhoitohankkeina. Suunnittelua tehdään Nykälänjoen-Naarajoen, Naarajärven, Niskakoskenjoen ja Iso-Naakkiman valuma-alueilla. Näille neljälle 3. jakovaiheen valuma-alueelle laaditaan yhteensä 5–6 Kestävän metsätalouden määräaikaisen rahoituslain (Kemera-laki) tuella toteutettavaa vesiensuojeluhanketta. Marjo Ahola ei päässyt kokoukseen, mutta oli toimittanut tilannetiedon missä metsäkeskuksen hankkeessa ollaan menossa. Metsäkeskuksen suunnittelemat Kyyveden alueen vesiensuojeluhankkeet etenevät suunnitelmien mukaan. Hankkeille haetaan toteuttajaa luonnonhoitohankkeiden hankehaun kautta. Toukokuun hankehaussa on tarkoitus hakea toteuttajaa Niskakoskenjoen ja Rutakonjoen (Nykälänjoen länsipuoli) valuma-alueiden vesiensuojeluhankkeille.

Ryhmässä heräsi myös mielenkiintoa mahdollisuudesta käydä tutustumassa paikan päällä johonkin yksittäiseen metsätalouden vesiensuojeluhankekohteeseen. Ryhmässä keskusteltiin myös Puuma -hankkeen luvan tarpeesta. Kotanen kertoi, että Puuma-hankkeen kohteet ovat yleensä suhteellisen pieniä (laskeutusaltaita/ojia), jolloin luvitukselle ei lähtökohtaisesti olisi tarvetta. Ryhmästä kerrottiin, että samantyyllisiä kohteita olisi mahdollisesti Puulan -alueella. Ryhmässä pohdittiin olisiko Kyyveden valuma-alueella kohteita mahdollista ottaa mukaan Puulan vastaavaan hankkeeseen.

Erkki Kiukas kertoi, että Kyyveden osakaskunta on hakenut rahoitusta maa- ja metsätalousministeriön SOTKA -hankkeesta (sorsalintujen tilan kohentamishanke). Ryhmässä mainittiin, että yleensä SOTKA -hankkeiden avustusprosentit ovat olleen 25-75%. Kiukas kertoi, että haettuja hoitokohteita on yhteensä neljä kappaletta;

1. Viikarinlahti, Kangasniemi, Luusniemi, Alueen koko reilut 100 hehtaaria. Niittohanke.
2. Taipale, Mikkeli, noin 60 ha. Kyyveden länsipuolella Jokilahti, Levälähti, Kangaslahti ja läheinen Haapasaaren salmi. Ruoppaushanke.
3. Taipale Siikalähti, Mikkeli, noin 20 ha. Eteläpuoliset osakaskunnan alueet Lehtosensaaren ympärillä. Ruoppaushanke.
4. Aslahti. Noin 38 ha. Sijaitsee Porsaskoskentie varressa, muutama kilometri Nykälästä pohjoiseen, maantien länsipuolella. Ruoppaushanke.

Kiukas toimitti palaverin aikana Kyyveden osakaskunnan SOTKA -kohteet tiedoston ryhmälle ja se jaettiin liitteenä kokousmuistion kanssa. Ryhmässä todettiin lopuksi, että jos SOTKA -hankkeen avustushakemuksilla ei tule menestystä niin vaihtoehtoisena avustuskohdeksi voisi toimia HELMI -hanke.

Roiha kertoi, että Kyyveden vähempiarvoisen kalan pyyntiin on haettu Etelä-Savon ELY-keskukselta 20 000€ avustusta (Kokonaishankekustannus 40 000€). ELY-keskus tehnyt hankkeeseen täydennyspyynnön omarahoitusosuuden talkootyöstä. Osakaskunta on selvittänyt talkootöiden määrän ja laadun 19.2.2021. Roiha totesi, että avustushakemus aiheesta on tällä hetkellä käsittelyssä ELY-keskuksessa. Ympäristöministeriöstä ei ole vielä tullut päätöstä Etelä-Savon ELY-keskukselle myönnettävästä rahoituksen määrästä. Päätöksiä avustushakemuksien osalta aloitetaan tekemään huhtikuun alun aikana (heti kun rahoitus YM:stä selviää).

6. KTA-VHS Tupailta

Etelä-Savon kalatalousalueille on osana ympäristöministeriön vesiensuojelun tehostamisohjelmaa laadittu vesienhoidon yleissuunnitelmat laajassa yhteistyössä sidosryhmien kanssa. Suunnitelmien avulla aktivoidaan kunnostus- ja hoitotöiden käynnistymistä ja edistetään vesien hyvän tilan saavuttamista. Kalatalousalueiden vesienhoitosuunnitelmat täydentävät ja tarkentavat maakunnan kattavaa vesienhoidon toimenpideohjelmaa vuosille 2022–2027.

Suunnittelutyötä on vetänyt Etelä-Savon ELY-keskus. Mukana on muun muassa kalatalousalueiden ja kuntien edustajia sekä vesistöjen ja valuma-alueen omistajia ja toimijoita. Kevään 2021 aikana valmistuvat vesienhoitosuunnitelmat esitellään tupailtatyyppeinä webinaareina kaikilla kalatalousalueilla. Tapahtumat ovat kaikille avoimia ja ilmoittautumislomake löytyy Etelä-Savon ELY-keskuksen verkkosivuilta. Tupailtojen jälkeen vesienhoitosuunnitelmat viimeistellään ja julkaistaan kalatalousalueiden verkkosivuilla. Jatkossa vesienhoitotyötä seurataan ja suunnitelmia päivitetään sidosryhmien vuosittaisissa tapaamisissa. Pieksämäki-Kyyvesi KTA-tupailille ei ole vielä lyöty lopullista päivämäärää, mutta todennäköisesti se järjestetään huhtikuun loppupuolella TEAMS-palaverina.

7. Muut asiat

Hämäläinen kertoi, että kalatalousalueen käyttö- ja hoitosuunnitelma on nähtävissä osakaskunnan nettisivuilla ja odottaa tällä hetkellä osakaskunnan hyväksyntää.

Berndt esitti kysymyksen ELY-keskukselle kalatalousalueen turvetuotantoalueiden lopettamistilanteesta. ELY-keskuksen edustaja vastasi, että vesienhoidon asiantuntijoilla ei ole asiasta varmaa tietoa ja asia pitää

tarkistaa valvontaviranomaiselta. Sovimme kokouksessa, että kokouksen liitteeksi lisätään tiedot alueelta poistuvista turvetuotantoalueista (Liite 1.). Lisäkysymys esitettiin myös turvetuotannon jälkihoitotoimenpiteistä. Roiha vastasi, että hyvin tyypillisesti tuotantoalueen jälkihoitoaika on n. 2 vuotta. Tämä kuitenkin vaihtelee ympäristölupamääräyksien mukaan. Lisäksi Roiha totesi, että valvontaviranomaisella ei ole juurikaan mahdollisuuksia määritellä tuotantoalueen jälkikäyttöä. Valvontaviranomainen voi kuitenkin tuoda toiminnanharjoittajalle esille vesiensuojelun kannalta parhaat vaihtoehdot (esim. kosteikot).

Lopuksi Kotanen muistutti ryhmää vesienhoidon kuulemisesta, joka jatkuu 14.5.2021 saakka. Asiaan liittyvä aineisto on käyty lävitse edellisissä palaverissa. Kotanen jakoi vielä linkin kuulemissivustolle ryhmän TEAMS -kokouskeskusteluosioon.

8. Seuraavan tapaamisen ajankohta

Ryhmän kanssa sovittiin, että Kyyveden vesienhoidon johtoryhmän seuraava kokous on 7.9.2021 klo 13-15:30. Ryhmässä kuitenkin sovittiin, että tarvittaessa kokousta on mahdollista aikaistaa.

9. Kokouksen päättäminen

Puheenjohtaja päätti kokouksen klo 15:00.

Liite 1. Valvontajärjestelmä YLVA:sta haettua listaa turvetuotantoalueista Juvan, Mikkelin ja Pieksämäen kuntien/kaupunkien alueelta on verrattu turvetuotannon valvontaviranomaisilta saatuun tietoon lopettavista/lopettaneista alueista. Alla lista tuotantoalueista, jotka ovat alueella osittain päättyneet, jälkihoidossa tai kokonaan päättyneet.

Juva

Vapo Oy	Huppionsuo	Juva	Leppänen Jaana	YLVA*(Päättynyt 2020)
Vapo Oy	Karjalansuo	Juva	Leppänen Jaana	YLVA*(Jälkihoito 2020)
Vapo Oy	Koivulamminsuo	Juva	Leppänen Jaana	YLVA*(Päättynyt 2020)

Mikkeli

Vapo Oy	Lintusuo	Mikkeli	Hämäläinen Jyrki S	YLVA*(Osa-alue päättynyt 68,9 ha, 2020)
Vapo Oy	Kovalansuo	Mikkeli	Hämäläinen Jyrki S	YLVA*(Jälkihoito 2020)
Vapo Oy	Ropolansuo	Mikkeli	Leppänen Jaana	YLVA*(Jälkihoito 2020)